

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๖/๒๕๖๖

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๘/๒๕๖๖

วันที่ ๑๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายปาฏิหารย์ กาวิจิตร ผู้ร้อง
สำนักงานที่ดินจังหวัดแพร่ สาขาสูงเม่น ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายปาฏิหารย์ กาวิจิตร (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายปาฏิหารย์ กาวิจิตร (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า สำนักงานที่ดินจังหวัดแพร่ สาขาสูงเม่น (ผู้ถูกร้อง) ดำเนินการรังวัดที่ดินเพื่อออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ร้องตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (นส. ๓ ก.) เลขที่ ๓๘๕๖ และเลขที่ ๓๘๕๗ หมู่ที่ ๓ ตำบลเวียงทอง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ โดยวาดแผนที่ (ร.ว. ๑๐) ไม่ตรงตามฉบับจริงปลอมแผนที่การออกโฉนด รวมทั้งห้ามผู้ร้องกล่าวอ้างหลักฐาน นส. ๓ ก. ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องใช้ และห้ามมิให้ผู้ร้องชี้เขตที่ดินจริง ผู้ร้องคัดค้านการรังวัดและการออกโฉนดที่ดินดังกล่าว ผู้ถูกร้องมีคำสั่งไม่รับคำคัดค้าน ผู้ร้องฟ้องคดีต่อศาลปกครองเชียงใหม่โดยกล่าวอ้างว่าการรังวัดเพื่อออกโฉนดที่ดินและคำสั่งไม่รับคำคัดค้านของผู้ถูกร้องดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลปกครองเชียงใหม่พิพากษายกฟ้องเนื่องจากการรังวัดและการออกโฉนดที่ดินของผู้ถูกร้องเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ร้องอ้างว่าการกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการกั่นกั้นบับังคับให้ผู้ร้องจำต้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดและฟ้องคดีต่อศาลปกครองโดยไม่จำเป็น ละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ตามรัฐธรรมนูญ

- ๒ -

มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๑ ขัดต่อหน้าที่ของรัฐตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๓ ขัดต่อแนวนโยบายแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๘๐ และกฎหมายฟอกเงิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ๑๐ ล้านบาท โดยขอให้จ่ายเงินดังกล่าวต่อศาล เพื่อให้ศาลโอนเงินสดให้ผู้ร้องต่อไป

๒. มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องออกโฉนดที่ดินให้ตรงตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ที่ทายาทของนายต้น เจ้ามรดกได้แบ่งกรรมสิทธิ์ร่วมกันเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๒๙ ที่ผู้ร้องซื้อและรับโอนมาตั้งแต่วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๓๐ และ วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๓๐ ให้ผู้ร้องและบุคคลผู้มีชื่อตามผู้ร้องอ้างอีก ๓ ราย

๓. มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องชดเชยที่ดินที่ได้ดำเนินการตามกฎหมาย ขยายฝั่งเข้ามาในที่ดินของผู้ร้อง ฝ่ายเดียว ให้คงเหลือความกว้างไว้ไม่เกิน ๖ ศอก นับจากรั้วฝั่งตรงข้ามมายังที่ดินผู้ร้องภายในหนึ่งเดือน หากเกินจากนั้นขอให้ปรับวันละ ๕๐๐ บาท

๔. มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องชดเชยรั้วด้านทิศใต้และทิศตะวันออกไปจากบริเวณที่ดินของผู้ร้อง และปรับที่ดิน ให้คืนสู่สภาพเดิมให้เสร็จภายในหนึ่งเดือน หากเกินจากนั้นขอให้ปรับวันละ ๕๐๐ บาท

๕. มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องชำระดอกเบี้ยที่คิดจากจากเงิน ๑๐ ล้านบาท ตามข้อ ๑. ในอัตราร้อยละห้า ต่อเดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ถึงปี ๒๕๖๖ จนปฏิบัติตามคำสั่งศาลแล้วเสร็จทุกกรณี

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีรู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นหรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าผู้ร้องถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเป็นผลมาจากการกระทำที่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของผู้ร้องในการรังวัดและออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่กรณีพิพาทในปัญหาว่าการพิจารณาและการมีคำสั่งของผู้ร้องที่เกี่ยวข้องกับการรังวัดและออกโฉนดในรายของผู้ร้องชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น ผู้ร้องเคยนำข้อพิพาทดังกล่าวฟ้องคดีต่อศาลปกครองเชียงใหม่ และมีคำพิพากษาศาลปกครองเชียงใหม่ คดีหมายเลขดำที่ ๑๓๘/๒๕๕๖

และคดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ว่า การดำเนินการของผู้ถูกร้องดังกล่าวนั้น ชอบด้วยกฎหมาย คำพิพากษาดังกล่าวเป็นที่สุดตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๗๓ กรณีเป็นกรณีที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

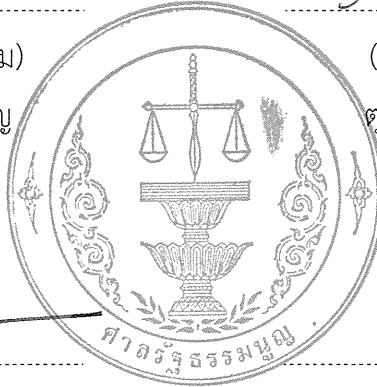
(คำสั่งที่ ๒๖/๒๕๖๖)

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภตล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ